

nuværende Regjering har fremsat en saadan Opfattelse. Mindretallet gjorde under det forrige Statsregnskabs Behandling gjældende, at det ikke havde ladet sin Mening diktere af den nuværende Regjering, og vi skyldte selvfølgelig Mindretallet at tro dette. Men jeg kan kun, ligesom jeg gjorde sidst, endnu engang gøre opmærksom paa det Mærkbærdige i, at Mindretallet nu er kommet til en Opfattelse, som staar i uløselig Strid, ikke blot med Grundlovens Ord og ligefremme Mening og Grundlovs-giverens bestemt udtalte Opfattelse, men ogsaa med mange af dette Partis bestemt udtalte Meninger om Grundloven i tidligere Tider. De have selvfølgelig Lov til at gøre omring og bryde med hele deres Fortid; det staar dem frit for, som det staar ethvert andet Menneſke frit for; men det vilde dog lade meget kjønnere, om de aabent vedkjendte sig dette. Jeg skal dog endnu gøre opmærksom paa, at naar Mindretallet henviser til den forrige Betænkning, hvor den paa-beraaber sig Tjærnning som Bidne, Bevis for Nødtigheden af provisoriske Finantslove, har Flertallet i den nævnte Betænkning gjort Indsigelse herimod, og vi gjentage denne Indsigelse, idet vi anse Tjærnings Navn for meget for godt til at bruges som Bevis for provisoriske Finantsloves Nødtghed. Jeg er overhovedet overbevist om, at Ingen mere end Tjærnning vilde have misbilliget og med største Kraft traadt op imod den Finantslovgivning og hele det Regjerings-system, som er kommet med den nuværende Regjering. Som en almindelig Sætning tror jeg at kunne udtale, at Regjeringen ved sin Finantslovgivning sætter Retten til Side for at regjere i Kraft af Magten. Det vil være umuligt baade for Regjeringen og for det Parti, der støtter den, at kunne bringe det nuværende Regjerings-system med dets provisoriske Finantslovgivning i Overensstemmelse med det, som indtil for kort Tid siden fra alle Sider var anerkjendt for Lov og Ret her i Landet.

Jeg kan ikke lade være at drage frem den mærkelige Overensstemmelse, der er mellem den Bevisførelse, som fremkommer fra ærede Medlemmer af Regjeringspartiet her i Salen og de Udtalelser, der ere fremkomne i andre Lande i Situationer, som i høi Grad ligne Tilstanden her hjemme. Der-som man f. Ex. efterlæser, hvad der for nogle Aarhundreder siden brugtes i England, ville vi der finde Beviser for Gyldigheden af at opkræve Skatter uden Lov og udstede Love paa egen Haand mod Parla-mentets Ønske, kort sagt af at regjere egen-mægtigt. Vi ville finde omtrent de samme

Beviser, næsten ordret de samme, som vi høre dem fra ærede Modstandere her i Thinget. Det Samme gjælder, hvis vi gjøre os bekjendt med Karl X's ulykkelige Regjering i Frankrig og Begivenhederne i 1830, hvor man udstedte Provisorier og regjerede i Kraft af Provisorier. Der finder man ogsaa fra Forsvarerne af dette Regimente Udtalelser, som næsten ordret ligne dem, der fremkomme hos os i Sager, der paa det Nøieste ligne dem, hvorom det da dreiede sig. Man havde ogsaa da baade en Kirke-minister, der lyste sin Velsignelse over de provisoriske Finantslove, og en Geistlighed, der gjorde det Samme; man oprettede Domstole og tvede til dem og henvisste til, at de gavede Lovbruddet Medhold osv. osv. Men Historien har godtgjort, at dette Lovløse Regimente regjerede kun sin Tid; der kom en Tid, da Retten atter kom til at afløse Magten, og jeg sætter mit Haab til, at det Samme ogsaa skal ske her i Danmark. Blot det ikke maatte være for længe og for Meget gaa i Stykker, inden dette sker. Jeg skal slutte med at anbefale Thinget at stemme for Flertallets Forslag med Hensyn til Statsregnskabet for 1886—87 lydende saaledes: „Det for Finantsaaret 1886—87 af-lagte Statsregnskab kan ikke passere.“

Scharling: Jeg skal ikke gjenoptage den Del af Forhandlingerne om Statsregnskabet, som kom frem ved Behandlingen forleden Dag af Statsrevisionens Betænkning for 1885—86. Jeg skal kun bemærke, at den ærede Ordfører atter i Dag vilde gjøre gjældende, at den Opfattelse af Grundlovens Forhold til de provisoriske Love, som jeg sidst forsvarede, skulde være af en ny Dato og først være fremkommen under den nuværende Regjering, medens Mindretallet tidligere havde haft en anden Opfattelse, da kan dette Ord „Mindretallet“ i ethvert Tilfælde ikke gaa paa mig personlig, thi jeg er først blevet Medlem af dette Thing, efter at denne Regjering allerede var tiltraadt, og jeg har altsaa ikke haft Leilighed til før den Tid at udtale nogen Opfattelse af Grundlovens Forhold til de provisoriske Love. Naar den ærede Ordfører vilde bestride min Ret til at mene mig i Overensstemmelse med Grundlovens Ord og Mening, saa er det dog en Selvfølge, at jeg ved en saadan Udtalelse kun kan holde mig til, hvad der efter min Mening og ikke efter Andres Mening, er Grundlovens Ord og Mening. Jeg skal derfor heller ikke komme tilbage til, hvad der i saa Henseende bliver paaberaabt af ældre Udtalelser angaaende dette Forhold. Naar den ærede Ordfører med Hensyn til det nu fore-